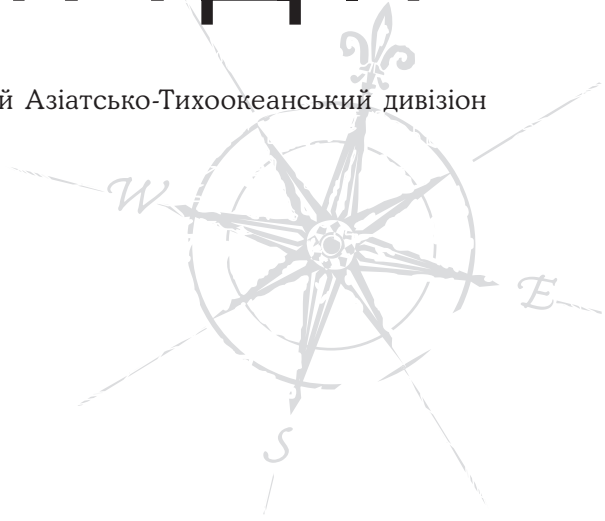

КВІТЕНЬ, ТРАВЕНЬ, ЧЕРВЕНЬ
2025

ВІСТІ НАДІЇ

Південний Азіатсько-Тихоокеанський дивізіон

Київ *„Джерело життя“*
ДЖС 2025
Українське видавництво

УДК 86.376

УДК 86.376

© 2025, видавництво «Джерело життя»

Зміст

<u>5 квітня</u>	Від ненависті – до любові 8 <i>Таїланд</i>
<u>12 квітня</u>	Єдиний живий Бог 13 <i>Таїланд</i>
<u>19 квітня</u>	Місіонер чи турист? 17 <i>Таїланд</i>
<u>26 квітня</u>	Вільні в ув'язненні 21 <i>Таїланд</i>
<u>3 травня</u>	Частина 1: Довгий шлях до Бога 25 <i>Таїланд</i>
<u>10 травня</u>	Частина 2: Довгий шлях до Бога 30 <i>Таїланд</i>
<u>17 травня</u>	Чи відповідає Бог на молитву? 34 <i>Таїланд</i>
<u>24 травня</u>	Молитва виганяє духів 38 <i>Філіппіни</i>
<u>31 травня</u>	Благословенні правила 42 <i>Індонезія</i>
<u>7 червня</u>	Благовістя через їжу 46 <i>Індонезія</i>
<u>14 червня</u>	Молитва за міста 50 <i>Індонезія</i>
<u>21 червня</u>	Частина 1: Чудо в джунглях 54 <i>Індонезія</i>
<u>28 червня</u>	Тринадцята субота: Частина 2: Чудо в джунглях ... 59 <i>Індонезія</i>

ПРОЄКТИ ТРИНАДЦЯТОЇ СУБОТИ

Пожертви тринадцятої суботи цього кварталу допоможуть реалізувати чотири проекти Південного Азіатсько-Тихоокеанського дивізіону:

- Дошкільний заклад при адвентистській семінарії, М'янма;
- Центр «Надія життя», Янгон, М'янма;
- Медична клініка, Бруней;
- Адвентистський теологічний коледж, Набіре, Індонезія.

На фото: Чайна на території Азіатсько-Тихоокеанського міжнародного університету в Таїланді. Читайте на с. 8 про те, як він перестав ненавидіти ім'я Ісуса.

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Цього кварталу ми представляємо Південний Азіатсько-Тихоокеанський дивізіон, відповідальний за роботу Церкви адвентистів сьомого дня в 11 країнах: Брунеї, В'єтнамі, Індонезії, Камбоджі, Лаосі, Малайзії, М'янмі, Сінгапурі, Таїланді, Тиморі-Лешті та Філіппінах. На цій території проживає 682 млн осіб, зокрема 1,7 млн адвентистів. Отже, на одного адвентиста припадає 404 неадвентисти.

Частина пожертвувань тринадцятої суботи цього кварталу підтримує чотири проекти в Брунеї, Індонезії та М'янмі.

Якщо ви бажаєте оживити урок Суботньої школи, ми пропонуємо фотографії та інші матеріали для супроводу кожної місіонерської історії. Ви можете знайти їх за посиланням: bit.ly/missionspotlight

Дякуємо Богові за вас, що допомагаєте членам церкви бути зосередженими на виконанні місії.

**Ендрю Мак-Чесні, редактор
щоквартального видання
«Вісті надії»**

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ ТИХ, ХТО ПРЕДСТАВЛЯЄ В МІСЦЕВІЙ ГРОМАДІ «ВІСТІ НАДІЇ»

Дорогий друже! Тобі випала честь поділитися вісткою із всесвітнього поля про те, як Бог сьогодні спасає людей, а також закликати слухачів підтримати євангельську справу своїм служінням і пожертвуваннями. Подані рекомендації допоможуть тобі зробити це якісно та натхненно.

1. Розповідайте. Бажано розповісти історію своїми словами, зачитавши лише короткі цитати.

2. Надихайте. Розповідайте історію натхненно та захопливо.

3. Зробіть вступ. Перш ніж ви почнете розповідати історію, надихніть учасників Суботньої школи коротким вступом. Наприклад, скажіть, що ми є всесвітньою сім'єю і що сьогодні по всій землі адвентисти чують цю звістку. Скажіть, що це велика перевага – брати участь у євангельському служінні по всьому світу.

4. Головний герой будь-якої вісті – Бог. У будь-якій історії Господь завжди повинен бути в центрі оповіді. Не починайте свою розповідь такими словами: «Сьогодні історія з такої країни про людину на ім'я...» Скажіть краще: «Сьогодні наша історія про Бога, про Христа, про нашого Творця та Спасителя, Який виявив Себе в житті ось такої людини».

5. Скорочуйте розповідь. Ви можете скорочувати історію. Не фокусуйтеся на незначних деталях

оповідання. Опустіть їх. Розповідайте лише те, що стосується прояву Бога в житті головних героїв. Ваше завдання – розповісти якомога більше не про цих людей, а про Бога, Якого вони знайшли.

6. Зробіть заклик. Наприкінці оповідання зробіть короткий, але позитивний заклик до місіонерського служіння. Скажіть людям, що Бог, Який так дивовижно виявив Себе в житті цих героїв, також може діяти в житті кожного з нас. Закличте присутніх мати тісні стосунки з Ісусом. Починайте заклик словами: «Я закликаю вас...», «Я прошую вас...»

7. Запросіть людей жертвувати. Дари Суботньої школи після представлення матеріалу «Вісті надії» – це завжди євангельські, тобто місіонерські, дари. Частина цих дарів буде витрачена на євангельські проекти місцевої громади, а решта – для проповіді по всьому світу. Зробіть заклик до людей підтримати справу проповіді Триангельської вістки своїми фінансами. *(Десятини ми зазвичай запрошуємо приносити під час другого збору).*

8. Помоліться про євангельську роботу. Молитва після збору дарів Суботньої школи – це молитва не тільки за дари, а й про євангельське служіння. У цій молитві ми просимо Бога благословити справу проповіді на тій території, звідки надійшла звістка, а також у місці нашого проживання й по всій землі. Зробіть особливий акцент у молитві на тому, щоб нові люди дізналися про Бога та прийняли Його.

5 квітня

ВІД НЕНАВИСТІ – ДО ЛЮБОВІ

ТАЇЛАНД

Чайна

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Євангельські вісті, які звучать щосуботи, – це свідчення з різних регіонів світу про те, як відбувається ця спасенна місія. Божа Церква – це єдина всесвітня сім'я, тому ці вісті надходять з різних частин світу. Цього кварталу вони надані Південним Азіатсько-Тихоокеанським дивізіоном. Він включає такі країни, як Бруней, В'єтнам, Індонезія, Камбоджа, Лаос, Малайзія, М'янма, Сінгапур, Таїланд,

Тимор-Лешті та Філіппіни. У цих країнах трудяться наші посвячені брати та сестри. Частина пожертвувань тринадцятої суботи буде спрямована на підтримку євангельських проєктів у цих країнах.

Сьогодні ми почуємо дивовижну історію з Таїланду про те, як Господь змінив життя молодого чоловіка на ім'я Чайна.

Чайна виріс у Камбоджі. Його сім'я сповідувала релігію, сповнену забобонів. Батьки хлопчика мали спотворене уявлення про християнство, до того ж ненавиділи Ісуса та християн.

Через ці забобони й упередження всі навколо вважали, що Чайна приносить нещастя. Коли померло кілька їхніх родичів, батьки дійшли висновку, що винен у цьому їхній син. «Від тебе суцільні проблеми, навіщо ти взагалі народився?» – говорили вони.

Батьки Чайни збанкрутували. Через це вони поїхали за кордон на заробітки, залишивши сина самого. На той час Чайні було вісімнадцять. Він почувався дуже самотньо, доки не дізнався про адвентистів.

Одного разу друг запросив його відвідати безплатні уроки гри на гітарі, які проходили в домі молитви адвентистів сьомого дня. Чайна знав, що адвентисти – християни, які люблять Ісуса. А він ненавидів Христа, але хотів навчитися грати на гітарі. Тому все ж таки вирішив відвідувати заняття.

Чайні сподобалося спілкуватися з пастором та його дружиною. Їхнє свідчення про Ісуса суттєво відрізнялося від того, що він чув від батьків. Чайна дізнався, що Христос любить його та інших людей

так сильно, що віддав Своє життя, аби навіть ті, хто ненавидить Його, могли отримати вічне життя.

Чайна почав відвідувати богослужіння щосуботи. Любов до Ісуса зростала в його серці, і він незабаром прийняв хрещення.

Юнак молився про воз'єднання зі своїми батьками. Чайна хотів, щоб вони прийняли його й більше не вважали джерелом нещастя. «Я хочу повернутися до батьків. Я обіцяю служити Тобі до кінця своїх днів і не служити жодному іншому богу», – такими словами він молився щодня.

У релігії, у якій виховували Чайну, велику увагу приділяли ділам. Тому Чайна вирішив «задобрити» Господа, щоб Той допоміг повернути його батьків. Так молодий чоловік став добровольцем у програмі «Рік у служінні». Потім він допомагав розповсюджувати Біблію в Камбоджі. Чайна сподівався, що його служіння переконає Ісуса відповісти на його молитви, але відповіді не було. Іноді Чайну охоплював розпач. Він молився: «Господи! Я так багато роблю для Тебе. Чому ж Ти не зробиш те, про що я прошу Тебе?»

Однак Ісус, звичайно, чув молитви юнака. Через п'ять років батьки Чайни повернулися до Камбоджі. Вони були так само бідні. У суботу Чайна запросив батьків до церкви. «Нас там нагодують», – сказав він.

Члени церкви тепло зустріли його батьків, а ті, своєю чергою, із задоволенням прийняли запрошення на спільний обід. Наступної суботи вони знову прийшли. Поступово їхні серця пом'якшувалися. Ісус, про Якого батьки Чайни раніше чули,

разюче відрізнявся від Того Ісуса, Якого вони пізнали в Адвентистській церкві. Минув рік, і батьки Чайни прийняли хрещення. Слава Богові!

Це було найбільше чудо, яке Чайна міг собі уявити. Ісус не лише відповів на його молитву про повернення батьків до Камбоджі, але й упокорив їхні серця. Ісус зробив значно більше, ніж він просив. Зараз Чайна навчається в Азіатсько-Тихоокеанському міжнародному університеті в Таїланді. Він хоче присвятити своє життя євангельському служінню.

Частина пожертв 1988 року була спрямована на будівництво навчального корпусу цього університету. Минуло 36 років, але ці кошти досі приносять благословення Чайні та багатьом іншим студентам. Дякую вам за ваші пожертвування.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! У цьому світі ще багато нещасних людей. Вони не знають про Ісуса та Його дивовижну любов. Такі люди, найімовірніше, оточують кожного з нас. Я закликаю тебе розповідати їм про велику любов Христа. Розкажи їм про люблячого Бога, і нехай вони відчують Його любов через тебе. Нехай благословить тебе Господь!

Сьогодні кожен може взяти участь у служінні добровільних дарів. Пожертви Суботньої школи спрямовуються на підтримку євангельського служіння в нашій місцевості та по всьому світу.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- У Таїланді вчення адвентистів сьомого дня з'явилося в 1906-1907 роках.
- Спочатку поширення адвентистської вістки в Таїланді відбувалося здебільшого серед китайців.

12 квітня

ЄДИНИЙ ЖИВИЙ БОГ

ТАЙЛАНД

Сурачет

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Євангельські вісті, які звучать щосуботи, – це свідчення з різних регіонів світу про те, як відбувається ця спасенна місія. Ці вісті надходять з різних частин світу, тому що Божа Церква – це єдина все-світня сім'я. Кожен відвідувач Суботньої школи має перевагу підтримувати своїми пожертвами благовістя в різних частинах світу. Понад 20 років тому церкви по всьому світу збирали пожертвування для

будівництва Азіатсько-Тихоокеанського університету в Таїланді. Сьогодні ми почуємо історію одного з викладачів цього університету на ім'я Сурачет і дізнаємося, як дивовижно Бог змінив його життя завдяки навчанню в адвентистській школі.

Сурачет виховувався в одній із традиційних релігій Таїланду. Він не був християнином, тому не знав істинного Бога-Творця. Він завжди був допитливим хлопчиком, і коли настав час переходити в старші класи, без вагань вибрав адвентистську школу. Хоч вона була далеко від його дому, Сурачет вирішив вступити саме туди з однієї простої причини – у цій школі був гуртожиток.

Під час вступу до адвентистської школи Сурачет твердо заявив: «Я буду тут навчатися, але й надалі сповідуватиму релігію моєї сім'ї». Тоді він ще не знав, яке дивовижне перетворення здійснить Бог у його житті.

У школі Сурачет з великою зацікавленістю вивчав історію. На заняттях з вивчення Біблії він був приголомшений, почувши пророцтво з книги Даниїла про розквіт і падіння основних світових імперій. Він здивувався: «Невже Біблія могла описати історію цілих імперій наперед?»

Особливо хлопчика захопила історія ізраїльської держави. Він часто чув новини про сучасний Ізраїль і думав: «Невже це той самий Ізраїль, описаний у Біблії?»

У пошуках додаткової інформації він знайшов книгу про єврейський народ, написану тайським філософом. Автор, котрий, як і Сурачет, не був

християнином, описав історію Ізраїлю, що охопила кілька тисяч років.

Перечитуючи Біблію, Сурачет дізнався, що Бог Ізраїлю тисячі років тому звернувся до Свого народу з проханням не поклонятися кам'яним та дерев'яним ідолам.

Ще він дізнався, що Бог Ізраїлю – єдиний живий Бог, Який не був створений руками людини. У Біблії сказано: «Господь є справжнім Богом, – Він живий Бог, вічний Цар» (Єрем. 10:10).

Усе це було так не схоже на ту релігію, якої був з дитинства навчений Сурачет, адже вдома сім'я поклонялася кам'яним і дерев'яним ідолам. Однак Святий Дух продовжував діяти на серце хлопчика. Сурачет вирішив записатися до «Школи Біблії». Він закінчив біблійні курси лише за тиждень і вирішив віддати своє серце істинному і живому Богові.

Його батько розлютився, коли Сурачет попросив у нього дозволу прийняти хрещення. «Якщо ти хочеш стати християнином, іди до християн, додому можеш не повертатися», – сказав він. Але Сурачет був твердим у своєму рішенні. Він віддав своє серце Ісусові й присвятив себе служінню.

Сурачет здобув докторський ступінь у галузі місіології і став пастором. Також він звершував служіння регіонального директора Всесвітнього адвентистського радіо.

Сьогодні Сурачет викладає в Азіатсько-Тихоокеанському міжнародному університеті. Він розповідає студентам, що християнство прийшло до Таїланду понад 200 років тому, а адвентистська

церква з'явилася тут 1906 року, коли до країни приїхав літературний євангеліст і почав продавати книги. Однак, незважаючи на більш ніж сторічне існування, у Таїланді налічується лише близько 16 000 членів церкви.

ЗАКЛИК

Ми з вами можемо підтримати справу благовістя в Таїланді та інших місцях нашими молитвами та пожертвуваннями. Частина дарів Суботньої школи спрямовується на проповідь Євангелія в нашій місцевості, а частина – на глобальне служіння.

Запрошую вас підтримати це служіння своїми дарами.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Адвентистська місія відкрилася в Таїланді 1919 року, коли Е. Л. Лонгвей і Форрест Пратт оселилися зі своїми сім'ями в Бангкоку. До 1921 року було охрещено п'ять новонавернених. До 1926 року кількість членів церкви досягла 88 осіб.
- Поширення адвентистської вістки по всій країні почалося 1924 року завдяки молодим тайським чоловікам. У 1925 році відкрилися дві місіонерські школи в Бангкоку та Бан-Понгу.

19 квітня

МІСІОНЕР ЧИ ТУРИСТ?

ТАЙЛАНД

Ренато

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Євангельські вісті, які звучать щосуботи, – це свідчення з різних регіонів світу про те, як відбувається ця спасенна місія. Божа Церква – це єдина все-світня сім'я, тому ці вісті надходять з різних частин світу. Сьогодні вісті з Таїланду. Ми дізнаємося, як у євангельському служінні Бог змінює не лише життя звичайних людей, але й місіонерів, які їм служать. Цю історію розповідає молодий чоловік на ім'я Ренато з Бразилії.

Ренато приїхав до Таїланду як волонтер, щоб працювати в адвентистській школі як учитель-місіонер. Він оселився в багатоквартирному будинку. Першого ж дня в нього відбулася цікава розмова. У під'їзді до нього підійшла жінка похилого віку й запитала:

– Хто ви?

– Новий учитель, – відповів Ренато.

– Звідки ви приїхали?

– Із Бразилії.

– Ваш дім далеко. Викладатимете в школі?

– Так. Я приїхав як волонтер. Буду вчителем-місіонером.

– Тоді, – сказала жінка, – відсьогодні ви будете моїм сином. Я дбатиму про вас.

Наступного дня під час суботнього богослужіння жінка представила Ренато своєму чоловікові.

– Тепер ти наш син, – сказав чоловік. – Не переживай про житло та їжу. Просто роби свою справу, а ми подбаємо про тебе.

Протягом наступних двох тижнів літня пара щодня запрошувала Ренато до себе в гості. Вони їли та спілкувалися. Ренато був радий такому знайомству. Чоловік щоразу запитував у Ренато: «Розкажи, які плани в тебе на завтра. Може, тобі щось потрібно?» На п'ятнадцятий день він несподівано поставив Ренато інше запитання: «Ти приїхав, щоб служити чи відпочивати? Ти місіонер чи турист?»

Ренато не знав, що відповісти, але запитання зрозумів. Так, він виконував свої обов'язки в школі, але решту часу він гуляв та насолоджувався красою

Таїланду. Після цього запитання Ренато ніби прийшов до тями.

Наступного дня донька літнього чоловіка зателефонувала Ренато й попросила молитися, бо батькові стало погано. Незабаром чоловік помер.

Під час похорону у свідомості Ренато постійно звучало запитання: «Ти місіонер чи турист?» Молодий чоловік звернувся до Бога: «Дай мені мужності відповісти на це запитання. Я приїхав сюди служити чи відпочивати?» Після похорону він дав обіцянку вдові та своїй прийомній матері: «Я приїхав сюди, щоб служити, і я це робитиму».

Відтоді багато чого в житті Ренато змінилося. Він вирішив увесь час присвячувати євангельському служінню.

ЗАКЛИК

Дорогі друзі! Коли ми присвячуємо себе для проповіді Євангелія, це змінює не лише тих, кому ми служимо, але й нас самих.

Моліться за таких місіонерів, як Ренато, оскільки вони свідчать про скорий Прихід Ісуса. Дякую за ваші пожертвування в цьому кварталі, які підтримують поширення Євангелія в Південному Азіатсько-Тихоокеанському дивізіоні, до складу якого входить і Таїланд.

Зараз кожен може взяти участь у зборі добровільних дарів. Частина пожертвувань Суботньої школи буде спрямована на проповідь Євангелія в нашій місцевості, а частина – на підтримку благовістя по всьому світу, зокрема й у Таїланді.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- До 1939 року Таїланд називався Сіам.
- У Таїланді існує парламентська конституційна монархія. Валюта – тайський бат. Офіційна мова – тайська.
- Бангкок – не лише столиця Таїланду, а й головний порт країни, а також найбільше місто. Бангкок розташований у дельті річки Чаупхрая.
- Бангкок називають Венецією Сходу через 83 канали та 10 000 човнів із фруктами, овочами та рибою, які заповнили канали й утворили плавучий ринок.

26 квітня

ВІЛЬНІ В УВ'ЯЗНЕННІ

ТАЙЛАНД

Ренато

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Євангельські вісті, які звучать щосуботи, – це свідчення з різних регіонів світу про те, як відбувається ця спасенна місія. Чому місіонерські вісті звучать з інших країн? Тому що Божа Церква – це єдина всесвітня сім'я. Отож коли ми чуємо про те, як Бог змінює життя людей, як Він сьогодні виявляє Свою силу, це надихає нас та об'єднує.

Сьогоднішня історія про те, як Господь розширює служіння Своїх благовісників. Її розповів Ренато,

учитель-місіонер із Бразилії, який звершує волонтерське служіння в Таїланді.

Була п'ятниця. Ренато готувався до проповіді, яку він мав проголосити наступного дня в місцевій адвентистській громаді.

Несподівано йому зателефонували з Бразилії. Це був президент дивізіону. «Чи не могли б ви поїхати до аеропорту Бангкока? Там заарештували колишнього адвентиста за торгівлю наркотиками», – сказав він. Ренато був зворушений проявом такої турботи. Бразилія розташована далеко від Таїланду, але керівник церкви в Бразилії переживав про колишнього члена церкви, заарештованого в Таїланді. «Провідайте, будь ласка, цю людину й помоліться з ним, – попросив президент. – Можливо, ви зможете подарувати йому Біблію та підбадьорити його».

Ренато відразу вирушив до аеропорту. Він погано володів тайською, тому не знав, як розмовлятиме з поліцією. Крім того, йому було тривожно й навіть трохи страшно йти в поліцію, щоб шукати незнайомого йому злочинця. Проте Ренато довірився Богові.

В аеропорту поліцейські сказали, що молодого чоловіка вже відвезли до відділка.

Минуло кілька тижнів. Ренато знову зателефонували з Бразилії. Цього разу на зв'язку був адвокат молодого чоловіка. Він повідомив, що його клієнт перебуває у в'язниці неподалік від Бангкока, і попросив провідати його.

Ренато вирушив до в'язниці. Це був перший з безлічі регулярних візитів, які він здійснював для свого підопічного.

Молодий чоловік, який опинився у в'язниці, мав потребу в продуктах. У в'язниці часто подавали свинину та морепродукти – популярні в Таїланді страви, але юнак не хотів їсти нечисту їжу. Ренато зв'язався з матір'ю ув'язненого, і вони почали разом збирати продукти, які можна було передати за ґрати.

Молодий чоловік зізнався Ренато, що припустився серйозної помилки й розкаюється. Він висловив прагнення спокутувати свою провину перед Богом. У ході розмови вони говорили про Бога та Його любов.

Через деякий час адвокат молодого чоловіка попросив Ренато провідати іншого бразильського в'язня, який також був його клієнтом у тайській в'язниці. Так Ренато, котрий приїхав до Таїланду, щоб навчати дітей в адвентистській школі, став місіонером для двох бразильських ув'язнених. Тепер він провідує цих двох чоловіків щомісяця, щоб підтримувати їх і розповідати про Божий шлях спасіння.

Ісус сказав: «Я прийшов закликати до покаяння не праведних, а грішних» (Луки 5:32). Ренато молиться за цих двох в'язнів, щоб вони навернулися до Господа. Він просить членів Церкви по всьому світу приєднатися до нього в молитвах про ув'язнених.

ЗАКЛИК

Дорогі друзі! Наш світ перебуває в кайданах гріха. Мільйони людей по всьому світу скуті тягарем і почуттям провини через гріховне життя. Ми покликані до того, щоб допомогти їм віднайти справжню свободу, свободу від гріха, яку дарує Ісус Христос.

Моліться за адвентистських місіонерів, таких як Ренато, які проголошують Добру вістку про те, що Ісус помер, аби звільнити полонених гріхом.

Зараз кожен може підтримати справу благовістя своїми добровільними пожертвами. Дари Суботньої школи спрямовуються на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості, а також у всьому світі.

Нехай благословить вас Господь!

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Бангкок, столиця Таїланду, занесений до Книги рекордів Гіннеса як місто, що має найдовшу у світі назву. Його повна назва: «Місто ангелів, велике місто безсмертних, прекрасне місто дев'яти коштовних каменів, резиденція царя, місто царських палаців, дім утілених богів, споруджений Вішвакарманом за наказом Індри».
- У Таїланді налічується 1430 островів; найбільший з них, Пхукет, розташований на південному заході в Андаманському морі. Найвища гора – Дой Інтханон, її висота становить 2565 метрів.

3 травня

ЧАСТИНА 1: ДОВГИЙ ШЛЯХ ДО БОГА

ТАЙЛАНД

Пада

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Вісті надії повідомляють про те, як здійснюється ця спасенна місія в різних регіонах світу. Наші брати та сестри, що живуть у різних країнах, відчують у своєму житті перетворювальну силу Євангелія.

Сьогоднішня історія з далекого, прекрасного Тайланду. Ми почуємо історію про 12-річного підлітка

на ім'я Пада, про те, як Господь поступово змінював серце цього юнака.

Пада ріс у великій сім'ї, у якій було шестеро дітей. Батько помер, коли хлопчику було лише три місяці, і весь тягар виховання ліг на плечі матері та старших братів. Найстарший брат на ім'я Моржі вже створив свою сім'ю. Він прийняв біблійну істину і став адвентистом. Паді було дуже цікаво, чому його старший брат відмовився від релігії предків і став адвентистом.

Якось він запитав у Моржі:

– Чому ти став адвентистом?

– Поживи зі мною – і побачиш, – відповів старший брат.

Пада переїхав до Моржі. Мати охоче погодилася на переїзд, оскільки їхня сім'я була бідною й ростити самотужки п'ятеро дітей, що залишилися, було важко.

Пада не міг уявити, що в домі старшого брата його життя зміниться назавжди і він дізнається про живого Бога. Він одразу помітив, що життя в будинку брата суттєво відрізняється від того, до якого він звик. Моржі та його сім'я не їли свинини, змії та мишей, як інші люди, що жили в горах на кордоні Таїланду та М'янми. Гірські жителі були дуже бідні, вони їли практично будь-яку живність, яку вдавалося знайти. Сім'я брата не була багатю, але вони їли лише те, що Моржі називав «чистою їжею», пояснюючи це тим, що Біблія забороняє людям їсти нечисту їжу, таку як свинина, змії та миші.

Увесь тиждень Пада допомагав своєму братові на фермі. Він доглядав за буйволами, коли Моржі не використовував їх для оранки рисових полів.

У суботу вранці Моржі розбудив Паду о п'ятій годині ранку. Надворі було ще темно.

– Настав час вставати і збиратися до церкви, – сказав Моржі.

Пада дуже хотів спати й був незадоволений, що його так рано розбудили, але він поважав і слухався свого брата. Він також згадав, що хотів дізнатися, чому Моржі став адвентистом.

На сніданок дружина Моржі подала просту їжу – рис із овочами, який вона приготувала в п'ятницю. Після сніданку Пада з Моржі та його сім'єю вирушили в довгу дорогу на богослужіння.

У їхньому маленькому містечку не було адвентистської громади, тому їм потрібно було пройти тринадцять кілометрів до найближчої громади в іншому місті.

Моржі взяв на руки свого середнього сина й поніс його, загорнувши в тканину, обгорнуту довкола спини. Те ж саме зробила дружина Моржі, тільки з молодшим. Пада йшов поруч із їхнім шестирічним старшим сином.

Родина із шести осіб ішла три години. Вони піднімалися гірськими стежками, пробиралися через рисові поля, переходили річки, і ось нарешті вони прийшли до молитовного будинку на початок Суботньої школи.

Паді сподобалося богослужіння. В адвентистського пастора було три дочки приблизно його

віку. Дівчата грали на гітарі і співали гарні християнські пісні.

Після богослужіння Пада пообідав у церкві. Особливо йому запам'ятався смачний гарбузовий суп, приготовлений дружиною пастора.

Хоч перше відвідування церкви справило гарне враження, Пада не був у захваті, коли наступної суботи брат знову розбудив його о п'ятій годині ранку. Він хотів спати, і йому не хотілося знову долати такий шлях до церкви. Однак щойно хлопчик приходив у дім молитви, він не шкодував про це.

Так проходила кожна наступна субота. Незважаючи на ранні підйоми, Пада полюбив богослужіння. Йому подобалися християнські пісні, спілкування та спільні обіди. Серце юнака дедалі більше тягнулося до Божого народу. Незабаром за прикладом свого старшого брата він прийме хрещення в адвентистській церкві. Більш докладну розповідь про це ми почуємо наступної суботи.

ЗАКЛИК

Дорогі брати та сестри! Можливо, довкола вас також є люди, які запитують: чому ви стали адвентистом? Покажіть їм добрий приклад своїм життям. Відгукуйтеся на прояв любові з їхнього боку, коли вони відвідують наші зібрання. Любіть їх. Розповідайте їм про велику любов Ісуса Христа. Нехай благословить вас Бог!

Зараз кожен охочий може взяти участь у служінні добровільних приношень. Дари, які ми збираємо на Суботній школі, будуть спрямовані на підтримку євангельського служіння в нашій місцевості та по всьому світу.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- У Таїланді голова вважається священною частиною тіла, тому не можна торкатися чужих голів. Не можна показувати підошви ніг, оскільки це найнижча частина тіла.
- Заборонено наступати на тайську валюту, тому що на ній надруковане обличчя монарха.
- Серед популярних страв тайської кухні – пад-тай (лапша зі смаженим яйцем); том кха гай (гострий кокосовий суп з куркою та лемонграсом); кхао пад (не надто гострий смажений рис, що подобається дітям); кхао ніао мамуанг (рис, зварений у кокосовому молоці, подається зі скибочками свіжого манго).

10 травня

ЧАСТИНА 2: ДОВГИЙ ШЛЯХ ДО БОГА

ТАЙЛАНД

Пада

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Вісті надії з різних регіонів світу – це свідчення про те, як відбувається ця спасенна місія, як сила Євангелія змінює життя людей і як наші пожертвування допомагають благовістю в усьому світі.

Сьогоднішня історія про благовістя в Таїланді. Ми продовжимо розповідь про духовний шлях юнака на ім'я Пада. Минулої суботи ми дізналися, як він зацікавився

тим, чому його старший брат Моржі став адвентистом сьомого дня. Тоді його брат запропонував йому пожити в них удома, щоб самому в усьому розібратися. Сьогодні ми почуємо продовження цієї історії.

Як ми пам'ятаємо, у тому місці, де жила сім'я старшого брата Пади, не було дому молитви, тому їм доводилося щосуботи йти пішки тринадцять кілометрів, щоб дістатися до церкви.

Минали тижні, місяці, а Пада, як і раніше, щосуботи супроводжував Моржі та його родину по довгій 13-кілометровій дорозі до будинку молитви.

Пада, як і раніше, не до кінця розумів, чому Моржі став адвентистом. У нього не було відповіді на це запитання, але він помітив, що Моржі постійно ходить до церкви щосуботи. Неважливо, ішов дощ чи було холодно, сім'я завжди вставала до світанку й вирушала пішки в довгу дорогу. Він також помітив, що Моржі дуже сумлінно ставився до повернення десятини та пожертв. Щосуботи він клав трохи грошей у кошик для збору пожертвувань. Моржі пояснив молодшому братові, що ці гроші насправді належать Богові. «Я повертаю Богові те, що вже належить Йому, як дар подяки», – говорив він.

Дванадцять років свого життя Пада прожив з матір'ю в крайніх злиднях. Він не розумів, як Моржі може дозволити собі віддавати частину своїх грошей. Однак він помітив, що в брата ніколи не було ні в чому нестачі. Їжі та інших необхідних речей завжди вистачало.

Минув рік, два, три. Троє синів Моржі підросли й почали вчитися в адвентистській школі, що була розташована в іншому місті.

Пада ніколи не навчався в школі. Йому було вже п'ятнадцять, і він мріяв здобути освіту. Розмірковуючи про своє скрутне становище, він подумав: «Можливо, саме тому Моржі став адвентистом? Він не багатий, але ніколи ні в чому не має потреби. У нього є їжа та одяг, він може відправити своїх синів до школи. Він любить Бога, а Бог, своєю чергою, задовольняє всі його потреби».

Ось так поступово любов до Господа пустила коріння в серці Пади. У нього з'явилося бажання жити для Бога, Котрий дбав про його брата. Юнак хотів жити для Бога, Який задовольняв усі його потреби ще до того, як він пізнав Його. Нарешті він віддав своє серце Ісусу Христу і прийняв хрещення.

Пада став першокласником у сімнадцять років. Він старанно навчався й багато працював, щоб оплачувати своє навчання в адвентистській школі.

Закінчивши школу, Пада вирішив, що має розповісти іншим людям про Бога, Який дбає про потреби кожної людини. Дух Святий спонукав його присвятити все своє життя служінню. Зрештою Пада вступив до Місіонерського коледжу і став пастором.

Сьогодні Пада – пастор і керівник адвентистської церкви в Таїланді. Він одружений і має трьох дочок. У його сім'ї завжди достатньо їжі та одягу.

Найбільше у світі Пада любить розповідати іншим про живого Бога. Він часто повертається до рідного селища, розташованого в горах на кордоні Таїланду та М'янми. Горяни, які там живуть, дуже бідні. Пада завжди кладе у конверти гроші купюрами по 50 або 100 бат, щоб роздавати їх мешканцям селища. Це не так багато, але це цінний подарунок. Коли він роздає

конверти, мешканці селища говорять одне одному: «Пада – один з нас. Він виріс тут, але в нього гарна освіта, хороша машина та зарплата. Його Бог піклується про нього. Можливо, подбає і про нас».

Пада молиться про те, щоб горяни одного разу дізналися, що його Бог уже дбає про них і хоче спасти кожного з них для вічності.

ЗАКЛИК

Частина пожертвувань тринадцятої суботи 1988 року допомогла Азіатсько-Тихоокеанському міжнародному університету, де навчався Пада, побудувати їдальню та другий корпус. Вплив тих пожертв і досі відчутний у житті Пади й багатьох, хто навчався в цьому університеті. Пожертви цього кварталу матимуть такий самий довготривалий вплив і Божі благословення.

Запрошуємо вас узяти участь у служінні добровільних дарів Суботньої школи.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- У тайських лісах мешкають слони, леопарди, тигри, дикі бики та малайський тапір, покритий чорним хутром на передній половині тіла та білим – на задній.

17 травня

ЧИ ВІДПОВІДАЄ БОГ НА МОЛИТВУ?

ТАЙЛАНД

Коратська міжнародна адвентистська школа. Частина пожертвувань тринадцятої суботи четвертого кварталу 2018 року допомогла цій школі розширитися й переїхати в більш простору будівлю.

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Вісті надії з різних регіонів світу – це свідчення про те, як відбувається ця спасенна місія, як сила Євангелія змінює життя людей і як наші пожертвування допомагають благовістю в усьому світі.

Сьогодні ми почуємо історію про те, як Бог діє в житті хлопчика на ім'я Сомсак з Таїланду. Проповідувати Євангеліє в цій країні дуже непросто. Місцеві жителі дотримуються язичницьких традицій та обрядів. Їм складно прийняти істинного Бога-Творця. Історія Сомсака, про якого йтиметься далі, лише підтверджує, як складно нашим братам і сестрам здійснювати працю благовістя в цій культурі.

Сомсак¹ був вихований у традиційній релігії Таїланду. Як і більшість жителів цієї країни, він виріс у нехристиянській сім'ї й нічого не знав про Бога. Але вже маленьким хлопчиком він опинився в адвентистському дитячому садку в місті Корат, а після цього вступив до адвентистської школи.

З перших днів у дитячому садку та школі вихователі та вчителі розповідали підопічним про Бога і вчили молитися.

Наприклад, щоранку перед заняттями вчителі з дітьми співали пісню-молитву, у якій вони просили Бога благословити їхній день. Учителі розуміли,

¹ Сомсак – не справжнє ім'я хлопчика. Адвентистська місія не публікує його ім'я з міркувань безпеки.

наскільки важливо з ранніх років навчити дітей вірити в Господа й молитися. Однак далеко не завжди вдається прищепити любов і віру в Бога дітям.

Коли Сомсак трохи підріс, він навчився молитися самостійно. Цього його навчив учитель у другому класі. Щодня на початку уроку вчитель починав молитися і пропонував Сомсаку та іншим дітям продовжити молитву. Учитель починав: «Дорогий Господи!» Потім один з дітей продовжував: «Будь ласка, зроби мене розумним». Інший промовляв: «Оберегай мене». А третій додавав: «Допоможи мені добре поводитися». Учитель закінчував молитву словами: «В Ім'я Ісуса, амінь».

Хоч Сомсак і почав молитися самостійно, він не робив цього щодня. Він звертався до Бога лише в екстрених випадках, коли потребував допомоги або захисту. Хлопчик просив Бога підтримати його на заняттях і зберегти від небезпек.

У старших класах Сомсак, як і раніше, молився лише в крайніх випадках. Він вважав, що Бог не відповідає на його молитви, тому вважав, що все, чого він досягає в житті, – це результат його особистих зусиль і власних заслуг.

У Сомсака ще не відбулося особистої зустрічі з Ісусом. Він не усвідомив і не побачив, як багато Бог зробив і продовжує робити для нього.

Учителі школи, де навчається Сомсак, просять молитися про Сомсака та інших учнів, щоб вони відкрили свої серця Ісусу й побачили прояв Бога в їхньому житті.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Можливо, і твоє молитовне життя таке саме, як у цього юнака, формальне? Може, і ти не помічаєш, як Бог дивовижно піклується про тебе щодня? Сьогодні ти можеш змінити своє ставлення до молитви. Відкривай своє серце Богові в молитві. Проби Господа, щоб Він допоміг тобі побачити Його турботу у твоєму житті. Бог обіцяє: «І буде так: перш ніж вони заволають, Я відізвуся; вони ще говоритимуть, а Я вже почую!» (Ісаї 65:24). Читай Біблію щодня. Нехай благословить тебе Господь!

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Таїланд – найбільший у світі виробник та експортер зрізаних орхідей. Приблизно 1300 видів орхідей вирощують на таїландських орхідейних фермах. Країна експортує понад 50 000 тонн квітів на рік.

24 травня

МОЛИТВА ВИГАНЯЄ ДУХІВ

ФІЛІПІНИ

Джеймс

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – проповідувати вічне Євангеліє всім народам.

Вісті надії з різних регіонів світу – це свідчення про те, як відбувається ця спасенна місія, як сила Євангелія змінює життя людей і як наші пожертвування допомагають благовістю в усьому світі. Божа Церква –

це єдина всесвітня сім'я, тому місійні вісті надходять до нас із різних частин світу. І це об'єднує нас як велику всесвітню сім'ю.

Сьогодні ми почуємо цікаву історію про те, як Бог діяв через двох місіонерів на невеликому острові на Філіппінах.

Молодий чоловік на ім'я Джеймс приїхав на Філіппіни, щоб протягом року звершувати євангельське служіння. Коли він оселився в будинку, який був для нього орендований, його зустріли сусіди. Це була подружня пара, яка повідомила Джеймсу, що в домі живуть привиди.

Подружжя розповіло, що вони чують щоночі незвичайні голоси, таємничі кроки та дивні звуки від предметів, що падають додолу. Джеймс знав з Біблії про стан мертвих, тому був упевнений, що Бог захистить його від зла. Він подякував подружжю й почав облаштовуватися у своєму новому житлі.

Це був невеликий дерев'яний будиночок. Кухня та ванна кімната були розташовані зовні. Ні в кого з місцевих жителів, зокрема в Джеймса, не було ані електрики, ані водопроводу. Вони платили десять песо, щоб зарядити свої мобільні телефони, підключаючи їх уночі до генератора.

Джеймс любив свідчити про Ісуса. Коли сусіди розповіли про те, що в будинку живуть привиди, місіонер вирішив молитися за сусідів, щоб Бог відкрив шлях для благовістя.

Спочатку він запропонував їм біблійні уроки, але ті навідріз відмовилися. Джеймс продовжував молитися, і Господь послав йому ідею. Він звернув увагу, що в їхньому будинку та будинку сусідів дуже тонкі стіни. Отож якщо сусіди можуть уночі чути дивні звуки, то вони, безумовно, почують його молитви, читання Біблії та пісні під час ранкового та вечірнього богослужіння. Так чоловік почав проводити служіння, підбираючи час, коли достеменно знав, що сусіди вдома.

Минали місяці, Джеймс так і не почув жодних дивних звуків, про які його попереджали сусіди.

Джеймс провів на Філіппінах рік. Його завданням була робота з колишніми адвентистами, які пішли з церкви. Тому він відвідував їх, молився їм і радів, бачачи, як маленька адвентистська громада зростає.

А щодо сусідів, то Джеймс так і не дізнався, чи справили на них якийсь вплив його щоденні богослужіння. Проте коли він прийшов, щоб попрощатися з сусідами, подружжя благало його залишитися, бо після його приїзду вони почали спокійно спати ночами. Вони не чули більше таємничих звуків. У цей момент Джеймс зрозумів, що Бог працює над їхніми серцями.

Моліться за мешканців Філіппін. Моліться за місіонерів, які намагаються донести до них спасенну істину. Джеймс вирушив на острів за програмою «1000 місіонерів». Цей рух прагне щорічно навчати й відправляти тисячу місіонерів по всьому дивізіону. Частина пожертвувань цього кварталу буде спрямована на підтримку служіння учасників цієї програми.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Ти також можеш свідчити про Христа там, де ти живеш. Молися про своїх сусідів. Розкажи їм про Ісуса. Проси Господа відкрити шлях до їхніх сердець. Нехай Бог благословить тебе.

Зараз кожен може взяти участь у служінні добровільних дарів Суботньої школи. Ці пожертвування спрямовуються на підтримку проповіді Євангелія в нашій місцевості та по всьому світу, зокрема на Філіппінах.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- У 1905 році Г. А. Ірвін, президент Австралазійської уніонної конференції, відвідав Філіппіни дорогою на Генеральну Конференцію, де рекомендував адвентистам сьомого дня розпочати роботу на островах, відправивши до Маніли літературних євангелістів.
- У 1905 році трохи пізніше Р. А. Колдуелл з Австралії прибув на острови і продавав книги медичної та релігійної тематики іспанською мовою.
- У середині 1920-х років виник брак Біблій на філіппінських мовах, оскільки християнське видавництво в Японії, яке їх друкувало, було зруйноване землетрусом у вересні 1923 року.

31 травня

БЛАГОСЛОВЕННІ ПРАВИЛА

ІНДОНЕЗІЯ

Фебіола

Ісус Христос закликав нас проповідувати вічне Євангеліє всім народам.

Вісті надії з різних регіонів світу повідомляють про те, як здійснюється ця спасенна місія і як наші пожертвування допомагають благовістю в усьому світі.

Сьогоднішня історія з Індонезії про дівчину на ім'я Фебіола. Ми почуємо, як Бог

змінював її життя, коли вона вступила до адвентистського університету. Їй здавалося, що там занадто багато правил, але зрештою це стало для неї благословенням.

Батько Фебіоли помер ще до її народження. Потім, коли їй було вісімнадцять, померла її мати. Через два роки померла бабуся. У Фебіоли залишилася старша сестра, але їй все одно було самотньо.

Вона не знала Бога, ніколи не читала Біблію й не була знайома з адвентистами. Фебіола хотіла стати медсестрою. Її старша сестра порадила вступити до адвентистського університету. Дівчина так і зробила.

Ставши студенткою, Фебіола мала дотримуватися правил гуртожитку та університету. Зокрема й цих:

- Усі студенти гуртожитку мають відвідувати ранкові та вечірні богослужіння.
- Щосуботи всі студенти повинні відвідувати богослужіння в університетській церкві.

Фебіолі не подобалися ці правила. Вона зателефонувала сестрі й поскаржилася на це. «Живи за цими правилами, і ти не пошкодуєш. Вони приносять у життя благословення», – відповіла їй сестра. Вона знала, що це допоможе Фебіолі дізнатися про Бога.

Дівчині було важко подолати свій протест проти правил, але все ж таки вона вирішила продовжити навчання.

Фебіола жила в одній кімнаті з трьома сусідками-адвентистками. Вони запросили її приєднатися до них під час молитви та богослужінь. Дівчата також запропонували їй разом зустрічати суботу ввечері щоп'ятниці.

У Фебіоли з'явилося багато запитань. «Чому ми повинні поклонятися Богу в суботу?» – зацікавилася вона. Їй пояснили, що в навчальній програмі є спеціальні заняття, де вона зможе більше дізнатися про Бога, про суботу та знайти відповіді на багато запитань.

Усі студенти університету були зобов'язані відвідати шість занять із релігії. Фебіола знайшла відповіді

на свої запитання щодо суботи саме на цих заняттях. Коли вона закінчила останнє з них, присвячене книзі Об'явлення, то розповіла викладачеві про те, що хоче вивчати Біблію. Святий Дух поступово завойовував серце дівчини.

У наступному семестрі комендант гуртожитку, жінка на ім'я Деллі, та її чоловік почали вивчати з Фебіолою біблійні уроки. Згодом дівчина прийняла Ісуса як свого особистого Спасителя. Вона віддала Йому своє серце і прийняла хрещення.

Серце Фебіоли наповнилося особливою радістю. Незважаючи на втрату батька, матері та бабусі, вона знайшла нову родину в університеті. Комендант гуртожитку та її чоловік стали для неї новими батьками, а сусідки по кімнаті – сестрами. Тепер вона з радістю дотримується правил університету.

Гуртожиток «Едельвейс» у Клабатському університеті, у якому живе Фебіола, був побудований на пожертвування тринадцятої суботи 1981 року. Фебіола – одна з багатьох студенток, яких комендант гуртожитку Деллі та її чоловік підготували до хрещення.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Можливо, ти теж вважаєш, що Бог встановив занадто багато правил для твого життя. Пам'ятай, що все це для твого блага. Дотримуйся правил, написаних у Біблії, і навчай інших їх виконувати. Нехай Бог благословить тебе.

Зараз кожен з нас може підтримати справу проповіді Євангелія своїми добровільними приношеннями.

Частина цих дарів буде спрямована на євангельське служіння в нашій місцевості, а частина – для поширення Доброї вістки по всьому світу.

ЦІКАВИЙ ФАКТ

- Першим адвентистом сьомого дня, який відвідав Індонезію, був Абрам Ла Рю, що перебував на острові Ява з 1888 до 1903 року.
- Адвентистська робота в Індонезії почалася 1900 року, коли Р. В. Мансон заснував місію в Падангу на західному узбережжі Суматри.
- Перша адвентистська школа для підготовки служителів в Індонезії, названа *Opleiding School der Advent Zending*, була відкрита 1929 року на острові Ява. Нині це Індонезійський адвентистський університет.
- У 1942 році, під час Другої світової війни, адвентистський університет був закритий. Декілька викладачів були поміщені в концентраційні табори, а двоє загинули.

7 червня

БЛАГОВІСТЯ ЧЕРЕЗ ЇЖУ

ІНДОНЕЗІЯ

Джон

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Одне з найсильніших свідчень про силу Бога – це розповідь про те, що Бог зробив для мене. Сьогодні ми почуємо приголомшливу історію про те, як Господь змінив життя Джона з Індонезії. Він був пастором однієї з протестантських церков. Бог відкрив йому біблійну істину про суботу та чисту їжу, і Джон став адвентистом. Послухайте його історію.

Джон служив пастором в одній із протестантських церков. Щонеділі він проповідував, відвідуючи громади.

Укотре повертаючись на кораблі з відвідування однієї з громад, він розговорився з дівчиною, яка сиділа поряд. Її звали Інгрід. Джон, виявляючи люб'язність, вирішив пригостити її й протягнув їй пластиковий контейнер із приготованим на пару кальмаром. Жінка відмовилася.

– Пробачте, але я не їм кальмарів, – сказала вона.

Джон подумав, що Інгрід не любить кальмарів, і дістав інший контейнер. У ньому було м'ясо собак, яке він купив у вуличного торговця перед самою посадкою на корабель. Але жінка відмовилася й від нього.

– Я не їм собак, – відповіла вона.

Джон здивувався.

– Чому ви не їсте таку їжу? – запитав він.

– Бо це нечиста їжа, яку Бог заборонив їсти. Я адвентистка сьомого дня, ми їмо тільки чисту їжу, – відповіла Інгрід.

Джон знав дуже мало про адвентистів, тому, коли корабель причалив, він наполіг на тому, щоб вони обмінялися номерами телефонів.

Вони зв'язалися по телефону. Інгрід запросила Джона на богослужіння. Протягом наступного місяця Джон разом з Інгрід щосуботи відвідував богослужіння.

Потім сталося дещо незвичне. Джон почав відчувати, що не може проповідувати у своїй церкві щонеділі. Біблійна істина торкнулася його серця.

Дух Святий закликав Джона прийняти біблійну суботу і змінити своє життя.

Коли Джон сказав у своїй церкві, що має намір стати адвентистом, йому запропонували більш престижну роботу з високою зарплатою. Однак він не піддався спокусі. Вивчаючи Біблію, Джон переконався, що сьомий день, субота, – істинний день поклоніння Богові. Він також прийняв біблійну заборону вживання м'яса нечистих тварин.

Через три роки після тієї поїздки на кораблі Джон та Інгрід одружилися. Сьогодні Джон закінчує навчання теології в Клабатському університеті на острові Сулавесі. Він радий, що того дня Інгрід відмовилася від його частування. Завдяки її свідченню Бог відкрив йому святість суботи.

Частина пожертвувань тринадцятої суботи цього кварталу допоможе поширювати вістку Євангелія на рідному острові Джона – Папуа. Кошти будуть спрямовані на будівництво класних кімнат, адміністративної будівлі, бібліотеки та аудиторій для Адвентистського богословського коледжу в Набірі, Папуа. До речі, Клабатський університет, де зараз навчається Джон, отримав частину пожертв тринадцятої суботи 1981 року. Дякую, що ви підтримуєте благовістя в Індонезії та по всьому світу.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Можливо, на твоєму життєвому шляху Бог також посилає людей, які не знають про те, що субота – це святий день, а також

істину про чисту та нечисту їжу. Розкажи їм. Відкрий для них красу Біблії. Запроси їх вивчати Святе Письмо. Нехай Бог благословить тебе.

Зараз кожен може підтримати справу проповіді Євангелія своїми добровільними пожертвуваннями. Дари Суботньої школи спрямовуються на підтримку благовістя в нашій місцевості та по всьому світу.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Індонезія складається з понад 17 000 островів, включаючи острови Суматра, Ява, Сулавесі, а також частини Борнео і Нової Гвінеї, що робить її найбільшим архіпелагом у світі.
- До 1945 року Індонезія була колонією Нідерландів.
- Індонезія – найбільша у світі мусульманська країна.

14 червня

МОЛИТВА ЗА МІСТА

ІНДОНЕЗІЯ

Джеррі

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Цю місію Церква виконує в усіх країнах по всій землі. Господь закликає всіх

Своїх послідовників долучатися до проповіді Євангелія.

Сьогодні ми почуємо дивовижну історію про те, як пастор Джеррі з Індонезії молився за міста, де немає адвентистів, і як Бог відповів на ці молитви.

Джеррі був сином пастора Церкви адвентистів сьомого дня. У дитинстві він часто їздив з батьком з міста до міста, відвідуючи членів церкви. Його тато час від часу зупинявся біля міста, де не було Адвентистської церкви, і молився: «Дорогий Господи! Благослови, будь ласка, це місто. Нехай у ньому одного разу з'явиться адвентистська громада».

З роками Джеррі бачив, як Бог відповідав на молитви батька. В одному місті нова громада утворилася через п'ять років після молитви. В іншому місті – через двадцять років.

Джеррі пішов стопами батька. Він став пастором і почав служіння в Папуа-Новій Гвінеї. Якось, відвідуючи членів церкви в районі озера Сентані, він дізнався про безліч громад, заснованих у містах, про які його батько молився багато років тому.

Того ж дня Джеррі дізнався про місто, у якому ще не було жодної адвентистської громади і жодного адвентиста. Він згадав звичку батька молитися за міста, у яких не було адвентистів. Святий Дух надихнув його помолитися за це місто. Схиливши голову, Джеррі промовив: «Дорогий Боже! Благослови це місто. Допоможи, щоб тут утворилася адвентистська громада».

Бог почув цю молитву й невдовзі відповів. Через два місяці після молитви Джеррі один із поважних жителів цього міста на ім'я Тонсе вирушив до Ізраїлю на екскурсію Святою землею. Тут він побачив, що в п'ятницю ввечері євреї припиняють роботу, бо настає субота.

Потім він згадав, що працював з кількома адвентистами, які теж припиняли роботу від заходу п'ятниці до заходу суботи. Він запитав себе: «Адвентисти поклоняються того ж дня, що і євреї. Чому б і мені не поклонятися в суботу?» Бог спонукав його шукати відповіді на ці запитання.

Повернувшись додому, чоловік вирушив на пошуки Адвентистської церкви. Саме в цей час відбувалася євангельська програма, яку проводив Джеррі. Він запросив Тонсе на програму.

Відвідуючи євангельські зустрічі, Тонсе знайшов відповіді в Біблії на всі запитання про суботу. Він вирішив дотримуватися цього дня. Незабаром вони з дружиною стали адвентистами сьомого дня. Вони стали першими адвентистами в місті, про яке молився Джеррі. Це була дивовижна відповідь на його молитву і продовження естафети його батька.

«Я дуже вдячний за надбання, яке залишив мені мій батько, – говорить Джеррі. – Продовжуймо молитися про те, щоб адвентистські громади з'являлися там, де немає адвентистів».

ЗАКЛИК

Дорогі брати та сестри! Моліться про міста в Індонезії. Моліться про те, щоб Євангеліє досягало нових міст і з'являлося більше нових громад. Моліться про ті міста та населені пункти в нашій місцевості, де немає адвентистів. Просіть Господа надихати нових людей ставати євангелістами та вирушати на освоєння нових територій для слави Божої. Нехай Бог благословить вас!

Частина пожертвувань тринадцятої суботи цього кварталу буде спрямована на поширення вістки Євангелія в Папуа через будівництво класних кімнат, адміністративної будівлі, бібліотеки та аудиторії в Адвентистському богословському коледжі Папуа.

Зараз кожен з нас може підтримати справу проповіді Євангелія добровільними пожертвуваннями. Більша частина дарів буде спрямована на євангельську роботу в нашій місцевості, а інша частина – на проповідь на всесвітньому полі.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Національна квітка Індонезії – жасмин самбак, а національна тварина – комодський дракон.
- Комодський дракон – найбільша з усіх ящірок, що нині живуть у світі. Найбільший дракон, якого бачили, був завдовжки 3,13 м та важив 166 кг.
- Суматранський тигр, що перебуває під загрозою зникнення, мешкає на індонезійському острові Суматра. Балійський та яванський тигри нині вимерли.

21 червня

ЧАСТИНА 1: ЧУДО В ДЖУНГЛЯХ

ІНДОНЕЗІЯ

Армі

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Для того щоб Церква могла здійснювати місію, Богові потрібні посвячені люди, які повністю покладаються на Нього та Його благодать.

Господь сказав, що вістка Євангелія має досягти кожного жителя нашої планети. У деяких частинах світу проповідувати Євангеліє неймовірно складно. Сьогодні ми почуємо історію з Індонезії, і ви

дізнається, з якими труднощами стикаються місіонери в цьому регіоні.

Цю історію розповів місіонер на ім'я Армі. Він був учителем у школі, побудованій на кошти місії. Одна з його учениць розповіла йому про свою маму, яка хворіє вже кілька років і не може ходити. Господь спонукав Армі відвідати цю жінку, хоч вона жила дуже далеко.

Армі не був лікарем і мало що розумів у медицині, але він знав великого Лікаря. Його зворушила історія дівчинки та її мами. Разом з товаришем-місіонером вони вирішили здійснити 8-годинний похід у гори, щоб провідати цю жінку у віддаленому селищі.

Коли Армі з другом досягли місця, їхні серця сповнилися співчуття. Вони знайшли цю жінку. Вона жила в невеликій хатині, зробленій із трави. Жінка лежала на ліжку і плакала від болю. Її праве коліно набрякло, було видно відкриту рану.

Гості й господиня ледь розуміли одне одного, бо говорили на різних діалектах. Вони спілкувалися за допомогою жестів. Жінка розповіла, що сім років тому впала з дерева й відтоді не може ходити. Селище було настільки віддаленим, що дістатися до лікарні було практично неможливо. Чоловік покинув її та чотирьох дітей.

Жінка була рада гостям, бо втратила будь-яку надію на допомогу. Вона сподівалася, що вони зможуть їй допомогти.

Місіонери вийшли з хатини, щоб помолитися великому Лікарю. «Господи, будь ласка, дай нам

мудрості, – молився Армі. – Покажи нам, як допомогти цій жінці».

Повернувшись до хатини, Армі з товаришем ретельно промили рану. Від напруги на їхніх обличчях виступили краплі поту. Вони боялися зробити щось не так. Біля хатини зібралися сусіди.

Потім Армі заговорив із жінкою про Ісуса.

– Тільки одна Людина може зцілити вас, – говорив він, жестами допомагаючи їй зрозуміти його слова. – Ця Людина – Ісус. Він – Син Божий.

Ніхто з присутніх ніколи не чув про Ісуса Христа. Жителі цього селища сповідували язичницьку релігію.

– Я нічого не знаю про вашого Ісуса, – сказала жінка. – Але я прийму Того, Хто зможе мені повернути здоров'я.

Армі обробив рану, використовуючи тільки натуральні засоби, що були в нього в рюкзаку, — активоване вугілля та вітамін С в таблетках. Потім він запросив присутніх помолитися. Розплющивши очі, Армі побачив, що всі плачуть. Сусіди, які також не говорили на його діалекті, пояснили, що молитва торкнулася їхніх сердець, хоч вони не розуміли всіх слів.

– Наче хтось перекладав вашу молитву на наш діалект, – сказав один з них.

– Ми відчували, що хтось поряд з нами, доки ви молилися, — промовив інший.

Потім Армі повернувся й побачив обличчя жінки. Воно повністю змінилося. Якщо раніше воно

виражало біль і страждання, то тепер світилося радістю та спокоєм. Армі пообіцяв відвідати її наступного тижня.

Місіонери вирушили у 8-годинний піший похід додому. Усю дорогу вони молилися. До кого звернутися за медичною допомогою і як це зробити? Вони жили в горах, і сигналу стільникового зв'язку вже не було кілька місяців.

Однак місіонери знали, що є зв'язок, який ніколи не зникає, – це зв'язок з Богом. Вони вірили, що Господь чує їхні молитви та відповідає на них. І Бог справді відповів. Ця жінка зцілилася. Вона знову почала ходити і приєдналася до Адвентистської церкви. Подобиці продовження цієї історії ми почуємо наступної суботи.

ЗАКЛИК

Ця історія лише частково передає труднощі місіонерської роботи в Індонезії. Армі та його друг ішли вісім годин до селища від місіонерської школи. Але сама школа розташована в горах. Щоб дістатися туди з міста, їм доводилося летіти літаком, а потім іти пішки 12-14 годин джунглями.

Моліться за людей, які живуть в Індонезії. Частина пожертвувань тринадцятої суботи цього кварталу буде спрямована на будівництво навчальних класів, адміністративної будівлі, бібліотеки та актової зали для адвентистського богословського коледжу.

Зараз кожен з нас може підтримати справу проповіді Євангелія добровільними пожертвуваннями. Більша частина дарів буде спрямована на євангельську роботу в нашій місцевості, а частина – на проповідь на всесвітньому полі.

ЦІКАВІ ФАКТИ

- Серед найбільш поширених страв в Індонезії – насі горенг (страва зі смаженого рису), каредок (сирі овочі в арахісовому соусі) і гадо-гадо (салат з варених яєць, вареної картоплі, смаженого тофу та арахісової заправки).

28 червня

ТРИНАДЦЯТА СУБОТА
ЧАСТИНА 2: ЧУДО В ДЖУНГЛЯХ

ІНДОНЕЗІЯ

Армі

Місія Церкви адвентистів сьомого дня – готувати учнів Ісуса Христа, які своїм життям свідчать про Його любов і проповідують усім народам вічне Євангеліє Триангельської вістки для приготування до Його скорого повернення.

Місіонерські вісті з різних регіонів світу – це свідчення про те, як відбувається ця спасенна місія, як сила Євангелія змінює життя людей. Ці вісті також повідомляють про те, як наші пожертвування Суботньої

школи допомагають здійснювати різні євангельські проекти.

Цього кварталу ми чули багато дивовижних історій з Таїланду та Індонезії. Минулої суботи лунало свідчення місіонера з Індонезії на ім'я Армі. Він працював у школі, розташованій у горах, і разом з товаришем здійснив восьмигодинний похід, щоб допомогти жінці, яка не могла ходити після того, як сім років тому впала з дерева. Вони розповіли жінці, що її єдина надія – це Ісус, великий Лікар. Потім місіонери молилися, щоб якимось чином з'явився стільниковий зв'язок і можна було попросити про допомогу. Вони перебували посеред гірських джунглів, і вже кілька місяців тут не було сигналу стільникового зв'язку.

І раптом сталося чудо. Лише за кілька днів після відвідування жінки в Армі задзвонив телефон. Чоловік ледве міг повірити в те, що відбувається. Він умить схилив голову й помолився: «Господи, дякую Тобі! Будь ласка, допоможи мені знайти того, хто може підказати, як допомогти цій жінці».

Армі швидко прогорнув контакти свого телефону та знайшов номер однієї знайомої медсестри. Вони зв'язалися по телефону. Армі описав ситуацію. Знайома пояснила, як обробляти рану, і порадила доступні антибіотики, які можна було знайти в горах.

Телефонна розмова тривала лише дві хвилини. Потім зв'язок зник. Але цього часу було достатньо, щоб отримати цінну пораду. Господь виявив Свою милість.

Протягом наступних двох місяців Армі та його товариш щотижня відвідували жінку. Щоразу вони промивали рану й давали хворій антибіотики від інфекції, через яку набрякло коліно. Вони також наполегливо рекомендували їй регулярно молитися.

– Кому я маю молитися? – запитала жінка.

– Моліться Ісусу Христу, – відповів Армі.

Вона не була знайома з Ісусом, і Армі почав розповідати їй про Нього. Щоразу, обробляючи рану, він розповідав про те, як Ісус зцілював хворих і дарував зір сліпим. Сусіди завжди збиралися біля хатини й теж слухали ці історії.

Минуло кілька тижнів, набряклість поступово зникла, і рана загоїлася. Місіонери подякували Богові. Усе, що відбувалося, було дивом, тому що в них не було медичної освіти. Вони знали, що це сталося лише завдяки втручання Бога.

Коли через місяць місіонерам знову вдалося прибути в це віддалене селище, вони побачили, як жінка стояла біля своєї хатини. Армі заплакав. Він не міг повірити власним очам. Жінка, яка не ходила сім років, стояла біля своєї хатини, спираючись на палицю. Потім вона поволі пішла до них назустріч.

– Це неймовірно! – захоплювалися місіонери. – Який дивовижний Господь!

Обличчя жінки світилося радістю та здоров'ям.

– Я продовжувала молитися, і біль минув, – сказала вона за допомогою жестів. – Я вірю, що мені допоміг Ісус. І хоч я не розумію, хто Він такий, я вдячна за те, що ви розповіли мені про Нього.

Через місяць жінка була здатна ходити без палиці. Вона змогла повернутися до своїх домашніх справ і працювати в полі, на якому вирощувала врожай.

Сусіди були вражені тим, що сталося. Вони теж почали молитися Ісусу разом з нею.

Незадовго до того, як Армі завершив своє місіонерське служіння в Індонезії, він зустрівся з тією жінкою востаннє. Вона зізналася, що більше не хоче сповідувати свою традиційну релігію.

– Чи можу я приєднатися до вашої віри? – запитала вона.

– Звичайно, – відповів Армі. – Але ж наша церква розташована далеко. Треба йти вісім годин. Ти зможеш пройти таку відстань?

– Ісус зцілив мене, – відповіла вона. – Я хочу поклонятися Йому. Він допоміг мені знову ходити, а я ходитиму до церкви, щоб поклонятися Йому.

Сьогодні ця жінка щосуботи відвідує богослужіння. А до школи, у якій викладає Армі, вступили всі її діти та всі діти з її селища. Сусіди, побачивши силу Ісуса, захотіли, щоб і їхні діти також пізнали Його.

Армі та його товариш безмежно щасливі. Вони дякують Богові, Який здійснив чудо, зціливши цю жінку, і навернув багатьох людей до Себе.

ЗАКЛИК

Дорогий друже! Молитва творить чудеса. Молитва – це велика сила, і ця сила доступна тобі. Довір'яй Богові й молися за людей, які потребують нашої допомоги. Нехай Бог благословить тебе.

Зараз кожен може підтримати проповідь Євангелія добровільними приношеннями. Частина пожертвувань Суботньої школи спрямовується на підтримку благовістя в нашій місцевості, а частина – на всесвітнє поле, зокрема до Індонезії, де розташована місіонерська школа в джунглях і де Господь здійснив це дивовижне чудо зцілення.

МАЙБУТНІ ПРОЄКТИ ТРИНАДЦАТОЇ СУБОТИ

Пожертвування тринадцятої суботи наступного кварталу будуть спрямовані на підтримку проєктів Південного Африкансько-Індоокеанського дивізіону:

- нова середня школа, Північна Замбія;
- кухня та пральня для адвентистської лікарні Читанда Лумамба, Чібомбо, Замбія;
- житло для персоналу, адвентистська лікарня Юка, Калабо, Замбія;
- човен для місії, озеро Бангвеулу, Замбія;
- Центр здоров'я, Умхланга, Південна Африка;
- дитячі проєкти: анімаційні історії про плоди Духа та Біблії для шукачів пригод, Південний Африкансько-Індоокеанський дивізіон.

ВІСТІ НАДІЇ

Південний Азіатсько-Тихоокеанський дивізіон
2 квартал 2025 р.

Директор видавництва **В. Кулага**

Головний редактор **І. Джердж**

Переклад **І. Гунько**

Коректор **І. Джердж**

Комп'ютерна верстка та обкладинка **О. Черневич**

Відповідальна за друк **Т. Грицюк**

Формат 84x60/16. Папір офсетний. Друк офсетний.

Підписано до друку 21.02.2025. Гарнітура OswaldC.

Наклад 210 прим.

Свідоцтво: серія ДК №787 від 28.01.2002 р.

Видавництво «Джерело життя»,

04052, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А

e-mail: dzherelo@ukr.net

bookson.com.ua